

גברים מבבל ונשים מארץ ישראל

בר בבל דסליק לארעא דישראל [בן בבל שעלה לארץ ישראל].

נסיב איתתא [נשא אישה].

אמר לה: בשלי לי תרי טלפי [שני עדשים].

בשילה ליה תרי טלפי [בישלה לו שני עדשים].

רתח עלה [כעס עליה].

למחר [למחרת], אמר לה: בשילי לי גריוא [בשלי לי סאה (בין 7 ל-14 ליטר, על פי שיטות שונות)].

בשילה ליה גריוא [בישלה לו סאה (של עדשים)].

אמר לה: זילי אייתי לי תרי בוציני [לכי הביאי לי שני "בוציני" (מילה שמשמעה דלעות או נרות)].

אזלת ואייתי ליה תרי שרגי [הלכה והביאה לו שני נרות].

אמר לה: זילי תברי יתהון על רישא דבבא [לכי שברי אותם על ראש ה"בבא" (מילה שמשמעה שער,

אך משמשת גם כשם פרטי)].

הוה יתיב בבא בן בוטא אבבא וקא דאין דינא [היה יושב בבא בן בוטא בשער ודן דין].

אזלת ותברת יתהון על רישיה [הלכה ושברה אותם על ראשו].

אמר לה [בבא]: מה הדין דעבדת [מה הוא זה שעשית]?

אמרה ליה [לו]: כך ציוני בעלי.

אמר: את עשית רצון בעלך, המקום יוציא ממך שני בנים כבבא בן בוטא.

תלמוד בבלי, מסכת נדרים דף 10, ב